

Austatud lugeja,

2002. majandusaasta oli põllumehele keerukas. Olulisemaks saavutuseks oli Euroopa Liiduga läbirääkimiste lõpetamine, soodsate liitumistingimuste saavutamine ning tootmise vastavusse viimine toiduohutuse ning keskkonnakaitse nõuetega.

Majanduslik konjunktuur maailmaturul halvenes, mis põhjustas põllumajanduse sissetulekute vähenemise ka Eestis. Tugevalt andsid tunda taasiseseisvumise esimestel aastatel tehtud poliitilised valikud ja siduvad kokkulepped Maailma Kaubandusorganisatsioonis, mille kohaselt Eesti ei saa rakendada peamist põllumajanduspoliitika meedet – süsteemset turukorraldust. Tänapäevaks on täiesti selge, et kui turg on ühepoolselt avatud ja eelis on antud konkurentsile, on kodumaise põllumajanduse areng pärsitud.

2002. aasta kogemus näitas väga veenvalt, et selline kriis, mis leidis aset 1998/1999. aastal, võib Eesti põllumajanduses ikka ja jälle korduda, kui me ei muuda suhtumist kodumaisesse põllumajandusesse. Siin näen kõige selgemat väljapääsu ühinemises Euroopa Liiduga. Liitumisel paraneb ja stabiliseerub majanduskeskkond ning ebavõrdsed konkurentsitingimused kaotavad kehtivuse.

Ministeeriumi algatusel külastasid läbirääkimistega seotud kõrgemad ametnikud Euroopa Liidu liikmesriike, kus nad tutvustasid Eesti põllumajanduse olukorda, taotlusi ning põhjendasid oma positsioone.

2003. aasta olulisem ülesanne on Maaelu Arengu Kava aastateks 2004–2006 väljatöötamine ning selle meetmete rakendamise ettevalmistamine. Meie ühiseks sooviks ja eesmärgiks on maapiirkondade tasakaalustatud regionaalne ja majanduslik areng läbi keskkonnasäästliku tootmise.

Põllumajandusminister
Jaanus Marrandi